

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Blasio episcopo [et] martyre. Cap[itulum]. lxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse february occurrētibus Fo. lvi.

petrum ad se accerseret: qui toppe apud symonem coziarum hospitabatur qui eum viam veritatis edoceret. Qui confestim nuncios ad petrum misit. Eademque hora qua illi ad hospitium petri peruenerat: dum petrus in superiora domus circa horam sextam oraret in extrahi raptus vidit lintheum quattuor funibus de celo missum cunctis animantibus plenum voce ad eum delapsa: ut ex ipsis occideret et manducaret. Qui cum nullatenus se immunda posse comedere diceret: audit fecundo que deus purificauerat minime immunda reputanda. Tunc descendens a nunciis causam itineris audisset: et visionem intellexisset: et etiam deus generalitatem immunda ad fidem suscipere: diuinitus ad christum migravit. Ibi et sepultus quiescit. iiii. nonas february.

De sancto aproniano martyre. Cap. lxxiii.

Apronianus martyr passus est rome sub maximo imperatore et Laodiceo prefecto. Tu enim laodiceus filium suum diaconum in carcere diebus xvii. detinuerat: ut dictum est in passione saturnini. iij. kalen. decembris: et post hec prefectus eum sibi presentari iussisset: dum apronianus qui erat commentariensis. sissimum de carcere eduxisset: subito lux de celo facta est: et vox de luce exiit dicens: venite benedicti patris mei etc. Quod apronianus videns credidit: et ad pedes sissimii procidit baptismum petens. Quem sissimius mox vnda sacra perfudit: et ad marcellum papam deduxit: qui ipsum sacro christumate delinuit et communicauit: venitque cum sissimio ad prefectum. Que cum de crudelitate qua in christianos sequebatur argueret: et se christianum assereret: iubente prefecto via salaria militari secundo ductus ibique capite truncatus est: et a iohanne presbytero in ipso loco sepultus quarto nonas february.

De sanctis septem mulieribus martyribus. Cap. lxxv.

Septem sancte mulieres martyres que in passione sancti blasii leguntur apud sebastiam ciuitatem passe sunt sub agricolao

prefide: que ab eodem sancto episcopo in fide fuerant edocte. Cum autem sanctus multa per pressus supplicia iussu prefidis ad carcerem duceretur: sancte femine eum insequentes: guttas sanguinis eius de corpore fluentis in lintheis colligebant: propter quod ab apparitoribus terebant et prefidi presentare. Qui iussit eas ad mortis supercilium lacu supereminentis adduci: data sententia: ut si non adorarent statuas iouis illuc delatam in lacum precipitarentur. Que cum idolum in lacum proiecissent: dicentes ut si deus est seipsum iuuaret: a ministris ad prefidem reducuntur. Qui fecit illas super. vii. crea subsellia igne cadentia sedere: ut in posterioribus vterentur. Quibus angelus domini apparuit: et eas intractas ab igne conseruauit. Deinde in equo leo leuate: vnguis et pectinibus ferreis carnes earum dirupte sunt. Tunc duo pueri filij eius: et illis ad matrem accedentes: postulabant se fieri christianos. Quos iussit agricolao vna cum sancto blasio in carcere mancipari. Sanctas vero mulieres die sequenti mandauit in castinum ignis accessum immitti. Que dum in medio flammarum illesae psallerent: et hec ministri prefidi retrulissent: iussu eiusdem extra ciuitatem educte datoque sibi iuramentum pacis osculo de collate sunt. Quarum animas carnifices omnes viderunt in specte septem virginum uti de thalamo procedentium ad celum conscendere coronatas. Corpora vero a christiano noctu sublata in eodem loco sepulta sunt. Passe sunt autem quarto nonas february.

De sancto blasio episcopo et martyre. Cap. lxxvi.

Blasius episcopus et martyr sub persecutore Diocletiano passus est: in ciuitate sebastien. puencie capadocie. Qui cum omni sanctitate polleret: electus est a christiano in ipso episcopo ciuitatis: urgente vero persecutione christiana nos speluncam argel montis petiit: et ibi heremiticam vitam duxit. Cui aues pabulum afferbant: et fere ad eum vnanimiter confluxerant. Quicumque vero ad ipsum accessissent egrori sanitatem ad libitum reportabant. Tu autem agricola preses christianos affligeret: et die quadam milites venatum misisset: illique hincinde discurrentes inuaniunt tenderent ante antrum sancti ferarum multitudinem inuenerunt: nullam tamen capere valentes prefidi retrulerunt: et qualiter blasius christiano episcopus in specu lateret et oes ad se feras magicis artibus congregaret. Que iussit comprehendit sibi presentari. In ipsa autem nocte ipse sibi ter apparuit: monens ut sibi

sacrificium offerret. Qui surgens intellexit se christo per martyrium immolandum: et celebra-
ta missa cum militibus ad iudicem profectus est.
Lui multi langueres occurrerunt: et ab eo diuersi
sari egritudinis salute pceperunt. Quos milites
iussu prefidis vsq; in crastinum in custodia re-
cluserunt. Eodem die quedam mulier filium suum
moriētem in cuius gutture os piscis transversum
erat ad pedes eius cum lachrymis obrulit: que
sanctus oratione sua mori sanauit. Orante ad
dominum pro cunctis se inuocantibus gutturus
passionem aliquam sustinentibus: et audiuit vo-
cem se fore a dño exauditiū. ¶ Sequenti ho die
prefidi presentatus cū ioui sacrificare renuisset:
dicens eum fuisse hominē sacrilegū et damna-
tum: fustibus grauitur cesus est. Deinde in car-
cerem reductus. Tūc vidua paupcula venit ad
eum: conquerens lupum: vnicum sibi procellū
rapuisse. Lui compatiens sanctus orauit: et lu-
pus porcum reportauit: mox illa dum rediens
et suam reperiens eū occidit: sanctoq; viro par-
tem coctam cum pane et candela obrulit: illeq;
refectus deo gratias egit. Post aliquot ho dies
sterum de carcere educit: et sacrificare no-
lens in ligno suspendit: et vnguibus ac pectini-
bus ferreis tanat. Iteratq; depositus erga
stulo durissimo mancipatur: que sancte septem
mulieres subsecute sunt: vt supra proxime di-
ctum est. Dum aut in custodia teneret: duo pue-
ri filij vnus ex p̄fatis septem feminis peren-
tes se fieri christianos: in eodē carcere reclu-
duntur: quos blasius in fide xp̄i docuit: et sacri-
baptismato vnda perfudit. Post hec autem ite-
rum conspectus p̄fidis presentatur. Et dum in
xp̄i confessione perseveraret subēte agricolao
ligato ad collū eius saxo in lacum precipitatur.
Ipse ho aquam signauit: et mox sicut arida ter-
ra permāsit. Ad que sup aquas stantem dū mi-
lites. lxx. accedere vellent: vt eū in profundum
demergerent: subito vt aquas intrauerūt: sub-
mersū nūq; comparuerūt. Angelus aut domini
deduxit eum ad terrā. Quia militibus ante p̄-
fidem adductus iussus est ab eo cū duobus pue-
ris quos in carcere baptizauerat decollari. Du-
ctus ergo ad locum passionis oratione ad dñm
pro se inuocantibus fusa cum duobus pueris
capite cesus est. iij. nonas februarij. Quorū cor-
pora helisea mulier sepeliuit: vbi non lōgo post
tpe ecclesia ei⁹ noi fabricata et dedicata: s̄sistit.

De sancto Johanne elemosynario
episcopo. Cap. lxxvii.

Johannes cogno

mento elemosynarius eps cla-
ruit reposit⁹ foce imparatoris:
qui claris alexadrine natalib⁹
ortus sanctitate et scientia pre-
ditus ad patriarchatū eiusdē
v̄bis p̄morus: ex vberib⁹ elemosynis quas fa-

ciebat elemosynarius dicitur est. Lui in oratio-
ne quadā nocte beata virgo apparuit coronam
oliuariū in capite gestas: q̄ se det genitricē esse
dixit: corona mie circūdatā: hortas sc̄m vt eā
in sp̄sam assumeret: et quicquid peteret a dño
obtineret. Et tunc mie operibus intentus fu-
it: et pauperes suos sp̄sios appellauit: famu-
lisq; suis precepit: vt ciuitatē circuirent: et om-
nes dominos suos conscriberent. Qui cum nō
intelligerent: exposit dominos suos esse pau-
peres et mendicos: qui sibi auxiliari fiebant: et
regnū celo:ū sibi largiri poterant. Et vt concu-
ues suos ad elemosynas induceret: exēpla plu-
rima sanctorū inducebat: qui largas elemosy-
nas tribuētes bonis sp̄sialib⁹ abūdāt. ¶ Quo-
nachus quidā noieyitalius oēs publicas mere-
trices cōscripserat: quas viciisim singulas no-
ctib⁹ singulis cōducebat. Et ad eas intrans in
orone p̄noctabat: p̄cipisq; mane cui reuelaret
exēplo sue sc̄ritatis ad multas p̄nias p̄ducebat:
Et cū ex h̄ multi scādalsarēnt: putātes vitaliū
admodū esse lasciuū: et de h̄ iohāni ep̄o q̄rimo-
nia delata esset: noluit eis fidē adhibere: depe-
cans deū: vt op⁹ sc̄ri viri alicui reuelaret talē: q̄
nō amputaret in p̄cis h̄is qui in eū scādalsarē-
bant. Post dies paucos egressus monach⁹ ab
vna illarū obuiant euidā ad eā cognoscendam
ingredenti: qui vitaliū alapa percussit: et eum de
fornicatione redarguit. Statimq; diabolus in
specie mauri virū illū in gena percussit eū ve-
rare cepit. Ita vt ex ore eius demō clamaret: et
vitaliū sanctitatē exprimeret: necnō castissimū
cōprobaret. P̄o quo dū ille orasset a demonio
liberat⁹ est. Mulieres quoq; q̄ sanct⁹ vir opera-
batur manifestare ceperūt. Que oia beat⁹ Jo-
hannes p̄ sp̄m cognoscebat: id eoq; maledictis
fidē adhibere nolebat. Sicq; oronib⁹ ei⁹ inno-
cētia viri sc̄ti manifeste cognita fuit. ¶ Quidā
in habitu peregrini ad se veniētī et elemosynā
postulāti: mādauit iohānes sex numismata da-
ri. Iteratq; mutato habitu reuertēti: sex aure-
os sibi dari p̄cepit. Lui etiā tertio mutatis ve-
stibus redeuntī duodecim dari iussit. Eū autē
disp̄sator sibi inueneret: q̄ h̄c idē paup ip̄a die
bis elemosynā diuersis mutatis vestibus sum-
psisset: institit iohānes vt sibi toties daret: quo-
ties ille rediret: ne forte eēt xp̄s: qui se tētare
veniret: an posset p̄ accipere q̄ eps sibi dare.
¶ Quidā patrici⁹ pecuniā ecclē in mercatio-
nib⁹ ponere volebat: patriarcha ho resistebat:
volēs ip̄am paupib⁹ largiri: sicq; cōtēdētēs ad
inuitē irati sunt. Aduentēte ḡ hora xi. mandauit
patriarcha patricio p̄ archiep̄socrū dicens:
q̄ sol in occasum vergebat. Qd ille intelligens
ad eum venit: et cū lachrymis veniā postulauit.
¶ Quidā ei⁹ nepos a tabernario grauis cōul-
tia audierat: et patriarcha cōq̄st⁹ est. Lui patri-
archa r̄ndit: sc̄p̄o die talē rē in eo factū: q̄ to-
ta alexadrina miraret. L. osolar⁹ est ḡ nepos: pu-